

سُورَةُ الْمُلْكِ

[با ترجمه فارسی]

ترجمه:

سید مسلم تخت‌دار

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سُورَةُ الْمَلِكِ

[با ترجمه فارسی]

ترجمه:

سید مسلم تخت‌دار

مدرسه امیریه _ جزیره قشم

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بنام خداوند بسیار بخشایشگر بسیار مهربور

تَبَارَكَ الَّذِي بِيَدِهِ الْمُلْكُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١﴾

بزرگوار و مبارک گشت خداوندی که پادشاهی بدست اوست. و او بر هر چیزی قادر و تواناست.

الَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا وَهُوَ الْعَزِيزُ
الْعَفُورُ ﴿٢﴾

کسی که مرگ و زندگانی را آفرید تا شما را بیازماید [که] عمل کدامین شما نیکوتر است. و او بی‌مثیل و چیره، و بسیار آمرزنده است.

الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ طِبَاقًا مَّا تَرَى فِي خَلْقِ الرَّحْمَنِ مِن تَفَاوُتٍ
فَارْجِعِ الْبَصَرَ هَلْ تَرَى مِن فُطُورٍ ﴿٣﴾

کسی که هفت آسمان را طبقه طبقه آفرید. هرگز در آفرینش [خداوند] رحمان، بی‌نظمی نمی‌بینی، پس دیدگان را بازگردان آیا [ریزترین] رخنه و شکافی می‌بینی؟

ثُمَّ ارْجِعِ الْبَصَرَ كَرَّتَيْنِ يَنْقَلِبْ إِلَيْكَ الْبَصَرُ خَاسِئًا وَهُوَ حَسِيرٌ ﴿٤﴾

سپس بارها و بارها دیدگان را بازگردان. دیدگان، ناتوان بسویت باز خواهند گشت در حالی که خسته و درمانده‌اند (و نتوانسته‌اند کوچک‌ترین عیبی بیابند).

وَلَقَدْ زَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصَابِيحَ وَجَعَلْنَاهَا رُجُومًا لِلشَّيَاطِينِ وَأَعْتَدْنَا
لَهُمْ عَذَابَ السَّعِيرِ ﴿٥﴾

به تحقیق ما آسمان دنیا را با ستارگان درخشان زینت بخشیدیم و آن‌ها را طردی برای شیاطین قرار دادیم. و برای آنان عذاب آتش شعله‌ور را مهیا ساختیم.

وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ عَذَابُ جَهَنَّمَ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿٦﴾

و برای کسانی که به پروردگارشان کافر شدند؛ عذاب جهنم است و چه بد فرجام کار و بازگشتی است.

إِذَا أُلْقُوا فِيهَا سَمِعُوا لَهَا شَهيقًا وَهِيَ تَفُورُ ﴿٧﴾

هنگامی که در آن افکنده شوند از آن نعره‌ای می‌شنوند در حالی که می‌جوشد.

تَكَادُ تَمَيِّزُ مِنَ الْغَيْظِ كُلَّمَا أُلْقِيَ فِيهَا فَوْجٌ سَأَلَهُمْ خَزَنَتُهَا أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَذِيرٌ ﴿٨﴾

از خشم نزدیک است منفجر و تکه‌تکه شود. هر زمان گروهی در آن افکنده شود نگهبانان آن از آنان می‌پرسند: آیا شما را بیم‌دهنده‌ای نیامد؟

قَالُوا بَلَىٰ قَدْ جَاءَنَا نَذِيرٌ فَكَذَّبْنَا وَقُلْنَا مَا نَزَّلَ اللَّهُ مِن شَيْءٍ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا فِي ضَلَالٍ كَبِيرٍ ﴿٩﴾

می‌گویند: چرا، نزد ما هشداردهنده‌ای آمد اما او را تکذیب کردیم و گفتیم: خداوند هیچ چیزی را نازل نکرده است. نیستید شما مگر در گمراهی بزرگ.

وَقَالُوا لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ أَوْ نَعْقِلُ مَا كُنَّا فِي أَصْحَابِ السَّعِيرِ ﴿١٠﴾

و می‌گویند: اگر ما می‌شنیدیم یا فهم می‌کردیم هرگز در [بین] دوزخیان نبودیم.

فَاعْتَرَفُوا بِذَنبِهِمْ فَسُحِقًا لِأَصْحَابِ السَّعِيرِ ﴿١١﴾

[اکنون] به گناهشان اعتراف می‌کنند. پس هلاکت باد دوزخیان را!

إِنَّ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ ﴿١٢﴾

بی‌گمان کسانی که در نهان از پروردگارشان (همراه با تعظیم) می‌ترسند؛ برایشان آمرزش و پاداش بزرگی است.

وَأَسِرُّوا قَوْلَكُمْ أَوِ اجْهَرُوا بِهِ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿١٣﴾

و گفتارتان را پنهان کنید یا آن را آشکار سازید [در هر صورت] بدون شک او به درون سینه‌ها آگاه است.

أَلَا يَعْلَمُ مَنْ خَلَقَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ ﴿١٤﴾

مگر نمی‌داند کسی که [آن را] آفرید و در حالی که او نهایت ریزبین و بسیار آگاه است؟

هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ الْأَرْضَ ذُلُولًا فَأَمْشُوا فِي مَنَاكِبِهَا وَكُلُوا مِنْ رِزْقِهِ
وَإِلَيْهِ النُّشُورُ ﴿١٥﴾

او کسی است که زمین را برای شما رام گردانید پس در اطراف آن سیر کنید و از رزق آن بخورید و [اما بدانید که] حشر شما تنها بسوی اوست.

أَأَمِنْتُمْ مِّنَ فِي السَّمَاءِ أَنْ يَخْسِفَ بِكُمْ الْأَرْضَ فَإِذَا هِيَ تَمُورُ ﴿١٦﴾

آیا در امانید از کسی که در آسمان است آنکه شما را در زمین فروبرد [آن موقعی که] زمین به ناگاه بلرزد.

أَمْ أَمِنْتُمْ مِّنَ فِي السَّمَاءِ أَنْ يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا فَسَتَعْلَمُونَ كَيْفَ
نَذِيرٍ ﴿١٧﴾

یا در امانید از کسی که در آسمان است آنکه بر شما سنگریزه‌هایی فرودرستد پس بزودی خواهید دانست که هشدار و عذاب من چگونه است؟!

وَلَقَدْ كَذَّبَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ ﴿١٨﴾

بی‌گمان کسانی پیش از آنان؛ [باز هم پیامبران و هشدارهای ما را] دروغ شمردند پس [ببینید که] انکار من [بر آنان] چگونه بود؟

أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَى الطَّيْرِ فَوْقَهُمْ صَافَّاتٍ وَيَقْبِضْنَ مَا يُمَسِّكُهُنَّ إِلَّا الرَّحْمَنُ إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ بَصِيرٌ ﴿١٩﴾

آیا مگر به پرندگان بالای سرشان نگاه نکردند؟ [گاهی] صاف نگاه‌دارندگان [بال‌ها] و [گاهی] جمع می‌کنند. آن‌ها را نگه نداشته جز خداوندِ رحمان. قطعاً که او به هر چیزی بسیار بیناست.

أَمَّنْ هَذَا الَّذِي هُوَ جُنْدٌ لَّكُمْ يَنْصُرُكُمْ مِّنْ دُونِ الرَّحْمَنِ إِنِ الْكَافِرُونَ إِلَّا فِي غُرُورٍ ﴿٢٠﴾

یا کسی که او سپاه [و یوری] برای شماست. [می‌پندارید] از عذابِ خداوندِ رحمان شما را یاری می‌رساند؟ نیستند کافران مگر در غفلت و فریفتگی.

أَمَّنْ هَذَا الَّذِي يَرْزُقُكُمْ إِنْ أَمْسَكَ رِزْقَهُ بَلْ لَجُّوا فِي عُتُوٍّ وَنُفُورٍ ﴿٢١﴾

یا کیست آن کسی که شما را روزی می‌دهد اگر [خداوند] روزی‌اش را نگه دارد؛ بلکه [کافران] به سرکشی و نفرت ادامه می‌دهند.

أَفَمَنْ يَمْشِي مُكِبًّا عَلَىٰ وَجْهِهِ أَهْدَىٰ أَمَّنْ يَمْشِي سَوِيًّا عَلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿٢٢﴾

آیا کسی که نگونسار بر چهره‌اش راه می‌پیماید هدایت‌یافته‌تر است یا کسی که با قامتی راست بر راه راست قدم می‌گذارد؟

قُلْ هُوَ الَّذِي أَنْشَأَكُمْ وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ ﴿٢٣﴾

بگو: او خداوندی است که شما را ایجاد کرد و برای شما شنوایی و بینایی و قلب‌ها قرار داد. [با این وجود] فقط اندکی شکر‌گذاری می‌کنید.

قُلْ هُوَ الَّذِي ذَرَأَكُمْ فِي الْأَرْضِ وَإِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٢٤﴾

بگو: او خداوندی است که شما را در زمین آفرید [و به سبب زاد و ولد] بسیار گردانید و بسوی او محشور می‌شوید.

وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٢٥﴾

و می‌گویند: این وعده [قیامت یا عذاب دنیا] کی خواهد بود اگر شما راستگو هستید؟

قُلْ إِنَّمَا الْعِلْمُ عِنْدَ اللَّهِ وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٢٦﴾

بگو: علم آن تنها نزد خداوند است و بس. و من فقط هشدار دهنده‌ی آشکارم.

فَلَمَّا رَأَوْهُ زُلْفَةً سِيئَتْ وُجُوهُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَقِيلَ هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ

تَدْعُونَ ﴿٢٧﴾

پس هنگامی که آن [قیامت یا عذاب دنیا] را نزدیک دیدند بد می‌شود چهره‌های کسانی که کافر شدند. و گفته می‌شود: این همان چیزی است که آن را تمنا می‌کردید.

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَهْلَكَنِي اللَّهُ وَمَنْ مَعِيَ أَوْ رَحِمَنَا فَمَنْ يُجِيرُ الْكَافِرِينَ مِنْ

عَذَابِ أَلِيمٍ ﴿٢٨﴾

بگو: مرا خبر دهید اگر خداوند مرا و کسانی که همراه من هستند را قبض روح کند یا [با باقی گذاشتن عمر] ما را رحم کند؛ پس چه کسی کافرین را از عذاب دردناک نجات می‌دهد؟

قُلْ هُوَ الرَّحْمَنُ أَمَّنَّا بِهِ وَعَلَيْهِ تَوَكَّلْنَا فَسَتَعْلَمُونَ مَنْ هُوَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ

﴿٢٩﴾

بگو: او خداوندی بسیار بخشنده است به او ایمان آوردیم و فقط بر او توکل نمودیم. بزودی خواهید دانست که او کیست که در گمراهی آشکار قرار دارد.

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَصْبَحَ مَاؤُكُمْ غَوْرًا فَمَنْ يَأْتِيكُمْ بِمَاءٍ مَّعِينٍ ﴿٣٠﴾

بگو: مرا خبر دهید اگر آب شما در زمین فرو رود پس چه کسی آب روان به شما می آورد؟